

Cu degetele- n cerul plumburiu

Ina M.

Cu degetele- n cerul plumburiu
Frământ tristețea și simt că nu știu
Ce anotimp trăiesc în fulgii mari,
În simțuri moarte, fluturi temerari...

Agăț privirea de copacii goi,
Prin crengi se strâng fulgi așezați în roi
Și îmi îngheață sentimente calde
Ce își doreau în sevă să se scalde.

Cât să aștept o briză de iubire,
O rază pe o floare în sclipire,
O pasăre să legene în triluri
O primăvară în diverse stiluri?

O lună de- așteptare m- ar ucide,
O săptămân- n mine ar închide
Orice speranță să îmbobocesc
Iar două zile n- am să mai găsesc
Nici cea mai mică briză de schimbare...
Nevoia mea acum e cea mai mare!